

Tarja Randell
tarja.randell[a]hus.fi

Kokouskuulumisia

Vaasan kevätkokous on takana. Kokouksen ohjelma oli erinomainen ja onnistuneesti rakennettu houkuttelevaksi sekä kirurgeille että anesthesiologeille. Kiitos vielä kerran järjestäjille mainiosta loppuviikosta Vaasassa.

SSAI:n johtokunta kokousti Reykjavikissa, missä pidetään yhdistyksen seuraava kongressi. Jo nyt, vuotta ennen kokousta ohjelma näyttää olevan hyvin suunniteltu ja enemmän kuin puoleksi tehty. Kokouksen teema on sydän, mutta sisältää toki muidenkin aihepiirien sessioita ja tällä kertaa myös SSAI:n jatkokoulutuskursseihin kuuluvaa opetusta on integroitu kongressin ohjelmaan. Luvassa on myös mielenkiintoista sosiaalista ohjelmaa ja monenlaisia retkiä Reykjavikin ympäristöön. Itse kokouspaikka, musiikkitalo Harpa on näkemisen arvoinen sinänsä, ja ruokakin Reykjavikissa on vallan hyvää. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsee osallistumaan Islannin kokoukseen.

SSAI:n jatkokoulutusohjelmien ohjelmaa sisällytettiin kongressin omaan ohjelmaan tavoitteena saada kokoukseen enemmän osallistujia. Asiasta keskusteltaessa tuotiin jälleen kerran esille huoli siitä, että suomalaisten kollegojen osuus SSAI:n koulutusohjelmissa on varsin niukka. Se on ymmärrettävää meidän näkökulmastamme, koska Suomessa ainoana Pohjoismaana on omasta takaa useita anesthesiologian ja tehohoidon yliopistollisia lisäkoulutusohjelmia. Oma tuotanto kuitenkin ei riitä edesauttamaan kansainvälistä verkostoitumista. Pohjoismaainen yhteistyö olikin yhtenä teemana johtokunnan kokouksessa, kun yhdistyksen sääntöihin tehtiin hienosäätöä. Sääntömuutosesitykset tuodaan yhdistyksen yleiskokoukseen ensi kesänä.

Oman yhdistyksemme säännöt löytyvät SAY:n kotisivuilta. Onko säännöissä määritelty yhdistyksen tarkoitus ja tavoitteet siten, että ne vastaavat nykyistä anesthesiologian, tehohoidon, kivunhoidon ja ensihoidon asemaa ja jäsenkunnan tarpeita? Toimiiko yhdistys annettujen tavoitteiden mukaisesti ja mitä pitäisi tehdä paremmin tai kokonaan toisin? Onko jotain oleellista jätetty kokonaan tekemättä?

Näitä miettien olen lähdessä NASC:n kokoukseen Tukholmaan, jossa yhtenä aiheena sielläkin on kansainvälinen yhteistyö. Jo ensi vuonna pyritään saamaan käyntiin kahdenkeskinen koulutus- ja harjoitteluvaihto maa- tai sairaalaparien välillä. Ohjelman nimi kuvaa sisältöä: harjoittelua ulkomailla ja takaisin kotiin eli TARH (*training abroad and return home*), tavoitteena saada työvoimaa varakkaisiin maihin ja tieto-taitoa varattomampiin maihin. Löytyykö Suomessa tahtoa tähän?

Sandelsinkadun yksiö Helsingissä on paitsi sijointu, myös jäsenetu. Asunto on toiminut itsepalveluperiaatteella Omena-hotellin tapaan ja olemme aina voineet luottaa siihen, että yhteisestä omaisuudesta pidetään huolta. Valitettavasti kevään aikana olemme saaneet moitteita metelöinnistä, porraskäytävässä tupakoinnista ja muusta häiriöstä jopa niin, että paikalle on kutsuttu poliisi. SAY:n hallitus pohtii ongelmaa ja asunnon käyttöohjeita syksyllä, mutta toistaiseksi kaikki häiriötä aiheuttaneet ovat porttikielossa riippumatta siitä, olivatko itse paikalla vai oliko asunto luovutettu edelleen muille. Toivon, että asuntoa käytetään vastuullisesti. Muussa tapauksessa vuosikokouksessa joudumme päättämään yksiön muunlaisesta kohtalosta. ■